

wekken. Ik geloof ook dat het (in tegenstelling tot het andere werk) onoordeelkundig ingelijste bonte parkje een eigen bekoring kan doen uitstralen, en in dat landschapje met de klaprozen en witte bloemen voorop is een lieve sprokigheid. Er is ook een klein bloemstuk, door de grijzige, als naar binnen werkende kleuren mooier en belangrijker dan de andere. C. V.

PIETER VAN GELDER IN „DE KERKUIL” TE HAARLEM.

In het bovenlokaal van „de Kerkuil” (een door Mej. van Regteren Altena beheerde kunstnijverheids-inrichting in een der oude huisjes, welke tegen de St. Bavokerk te Haarlem zijn aangebouwd) heeft Pieter van Gelder zijn eerste tentoonstelling geopend en hij laat er allerhande dingen zien waaruit al dadelijk klaar en open valt af te lezen dat men te doen heeft met een jong en frisch talent, dat zich op gemakkelijke manier weet te uiten. Want wat hij maakt is als spelende gedaan. Hij wisselt telkens van techniek en nu eens is het de draaibank, dan weer de kleine oven om het aardewerk in te branden of het ets-gerei, waarmee hij de verschillende materialen bewerkt en het is hem naar het schijnt alles om het even wat hij ter hand neemt aan materiaal.

Dit spelende heeft wel eens tot oppervlakkigheid geleid en vooral was het de afwerking welke daaraan leed. Waar iemand veel te zeggen heeft wordt dikwijls haast gemaakt bij het uitspreken en zoo verging het van Gelder. Het was soms alsof het hem allereerst om de uitspraak te doen was. Noodgedwongen moest hij zich houden aan minder deugdelijke materialen en steeds betreurede men daarbij als onvermijdelijk gevolg de mindere duurzaamheid, en des te meer omdat zijn vormen zoo oorspronkelijk zijn! Dit is thans voor een groot deel anders geworden en ook de afwerking is heel wat beter dan vroeger, toen in zijn atelier „Het Gele Uitje” van Gelder nu en dan wat bijeen voegde om het aan belangstellenden te toonen. Daar was het dat destijds ook de eerste opvoeringen van zijn aardige schimmenspelen plaats vonden en de mooie marionetten werden geboren.

Al blijft het te betreuren dat er bij een logisch gebouwd tafellampje de kap van transparant papier in stede van glas is gemaakt en al kan men bezwaren doen gelden tegen het bezigen van zink voor broche's waarvoor ongetwijfeld het zilver het aangewezen materiaal kan heeten (en des te meer omdat het toch sieraden geldt welke aard eene zekere soliditeit en kostbaarheid vergt) zoo staat daartegenover dat telkens weer verrassende vondsten werden gedaan. Men bewondert de fantasie en vindingrijkheid van den maker die bevangen is van de groote liefde voor het kunstzinnige werk der handen.

Aldus is van Gelder behalve een aanpakker van het echte ras ook een durver en een, die naar het nieuwe neigt met iets van die aantrekkelijke voortvarendheid welke alle hemelstormers kenmerkt.